

Батюк Т.В., Сінько Є.О.

**РОЛЬ НАУКИ ТА ОСВІТИ У СТАЛОМУ РОЗВИТКУ
СУСПІЛЬСТВА**

Харківський національний медичний університет

Кафедра гігієни та екології №2

Науковий керівник доц. Сидоренко М.О.

Міжнародна конференція з питань екології, що відбулася в Ріо-де-Жанейро у 1992 р. відзначила, що перетворююча діяльність людства набула планетарного масштабу, породила глобальну екологічну кризу, створила загрозу сталому розвитку і навіть загрозу самознищення людства. Було зазначено, що необхідною умовою реалізації концепції сталого розвитку поряд з іншими заходами є підвищення рівня екологічної освіти. З'явилося поняття – «освіта для сталого розвитку».

В Україні були розроблені концептуальні основи екологічної освіти, які ґрунтуються на основних положеннях Міжнародної стратегії дій в галузі освіти й підготовки кадрів з питань навколишнього середовища, а також на широко визнані в усьому світі ідеї стабільного розвитку.

Екологічна освіта у вищих навчальних закладах набула обов'язкового характеру. Незалежно від майбутньої спеціальності студента в навчальних закладах вищої освіти вивчаються багаточисленні курси екологічного напрямку. Це «Основи екології», «Соціоекологія», «Основи безпеки життєдіяльності» та ін. Хоча екологічна освіта в Україні має загальнообов'язковий характер, існує маса невирішених проблем.

Напрямок екологічної освіти в системі вищої школи, особливо у медичних вузах повинен бути пов'язаний з видом майбутньої діяльності, екологічно-професійним. Студенти медвузів одержують екологічні знання на кафедрах гігієни та екології, які мають загальний характер і не пов'язані з майбутньою професійною діяльністю лікаря. Кількість учбових годин з гігієни та екології постійно зменшується, що не відповідає «Стратегії освіти для

сталого розвитку». В системі післядипломної освіти викладання екології взагалі не передбачено.

Отже, з метою наближення до дипломної і післядипломної освіти в медичних вузах до сучасних вимог необхідно передбачити в програмах майже всіх дисциплін вивчення причин виникнення екологічно зумовлених захворювань, їх клініки, діагностики, лікування та профілактики. А для спеціальності з «Загальної гігієни» та «Епідеміології» актуальними є впровадження в навчальний процес ведення державного соціально-гігієнічного моніторингу, який повинна здійснювати державна санепідслужба згідно нового положення про цю службу.